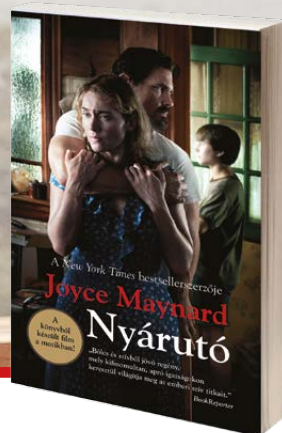

JOYCE MAYNARD BUDAPESTEN!

A *Nyárutó* című
nagy sikerű regény szerzője
az Alexandra Kiadó
vendégeként
Budapestre látogat.

Joyce Maynardot sokszor emlegetik a *Zabhegyező* szerzőjével, J. D. Salingerrel való viharos kapcsolata miatt, de valójában már egészen fiatal korában saját jogon vívta ki magának a figyelmet.

Tinédzserként évről évre nyert írói díjakat, s 1972-ben, amikor mindössze tizennyolc éves volt, és éppen első évét kezdte a híres Yale Egyetemen, a *The New York Times Magazine* a fotójával a címlapon jelentette meg „Visszatekintés – Egy tizennyolc éves lány az életről” című publicisztikáját. Erre a cikkre figyelt fel a New Hampshire-i elvonultságában élő Salinger is, s levelet írt Maynardnak. Rövid levélváltást követően Maynard Salingerhez költözött. Az együtt töltött időről *Otthon a*

világban című, botránykönyvnek kikiáltott önéletrajzi kötetében számolt be.

Néhány évvel később, miközben három gyermekét nevelte, szabadúszó újságíróként dolgozott, s Amerika-szerte közkedvelt, több mint ötven különböző lapban is rendszeresen megjelenő glosszáit írta. A sorozat népszerűségének egyik oka az volt, hogy Maynard nyílt és őszinte hangon beszélt a családi élet mindennapos dolgairól, örömeiről és bánatairól, az anyaság és a gyereknevelés kihívásairól.

Joyce Maynard jelenleg a legnevesebb amerikai magazinok számára ír, s rendszeresen tart írói szemináriumokat is. Tizenöt könyvet jegyez, melyek közül eddig három jelent meg magyarul: a *Baby Love* című regény 1987-ben, az *Otthon a világban* 2006-ban, *Nyárutó* című művét pedig 2013-ban adta ki az Alexandra Kiadó. A kötetből készült filmet 2014 elején mutatták be Kate Winslet és Josh Brolin főszereplésével. Kate Winsletet Golden Globe-ra jelölték az egyik főszereplő, Adele karakterének megformálásáért. Maynard *Lány a hegyen* című, legújabb regénye novemberben jelenik meg az Alexandránál.

KÖNYVBEMUTATÓ ÉS DEDIKÁLÁS

IDŐPONT: szeptember 24., szerda, 18 óra

HELYSZÍN: Alexandra Pódium
(1055 Budapest, Nyugati tér 7.)

Joyce Maynard *Nyárutó* és *Lány a hegyen* című regényeiről Veiszer Alinda beszélget a szerzővel, majd Joyce Maynard dedikál.

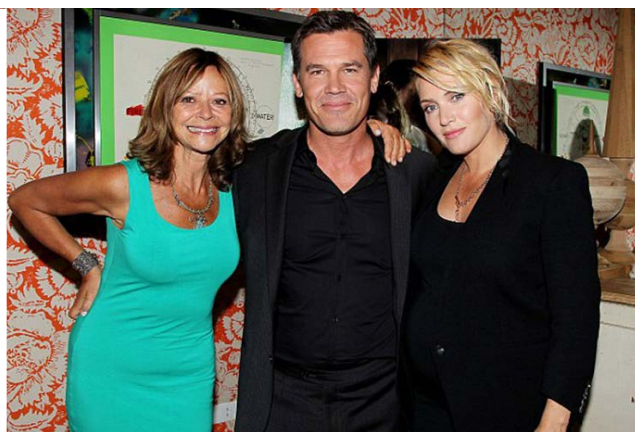

Joyce Maynard és Hollywood

Joyce Maynard két regényéből is forgattak filmet. A Nicole Kidman és Matt Dillon főszereplésével készült *Majd megdöglük érte* című mozifilm az 1992-ben megjelent *To Die For* című regény adaptációja. A filmet az *Otthonom, Ideho* és a *Good Will Hunting* című filmeket is rendező Gus Van Sant rendezte. Nicole Kidman az alakításáért Golden Globe

Díjat kapott. Az *Otthon a világban* című kötetből megtudhatjuk, hogy a filmben rövid jelenet erejéig maga Joyce Maynard is játszik.

A *Nyárutó* című regényből Jason Raitman készített filmet Kate Winslet és Josh Brolin főszereplésével. Előbbit Adele megformálásáért Golden Globe-ra jelölték.

NYÁRUTÓ – KÖZÖNSÉGTALÁLKOZÓ ÉS FILMVETÍTÉS

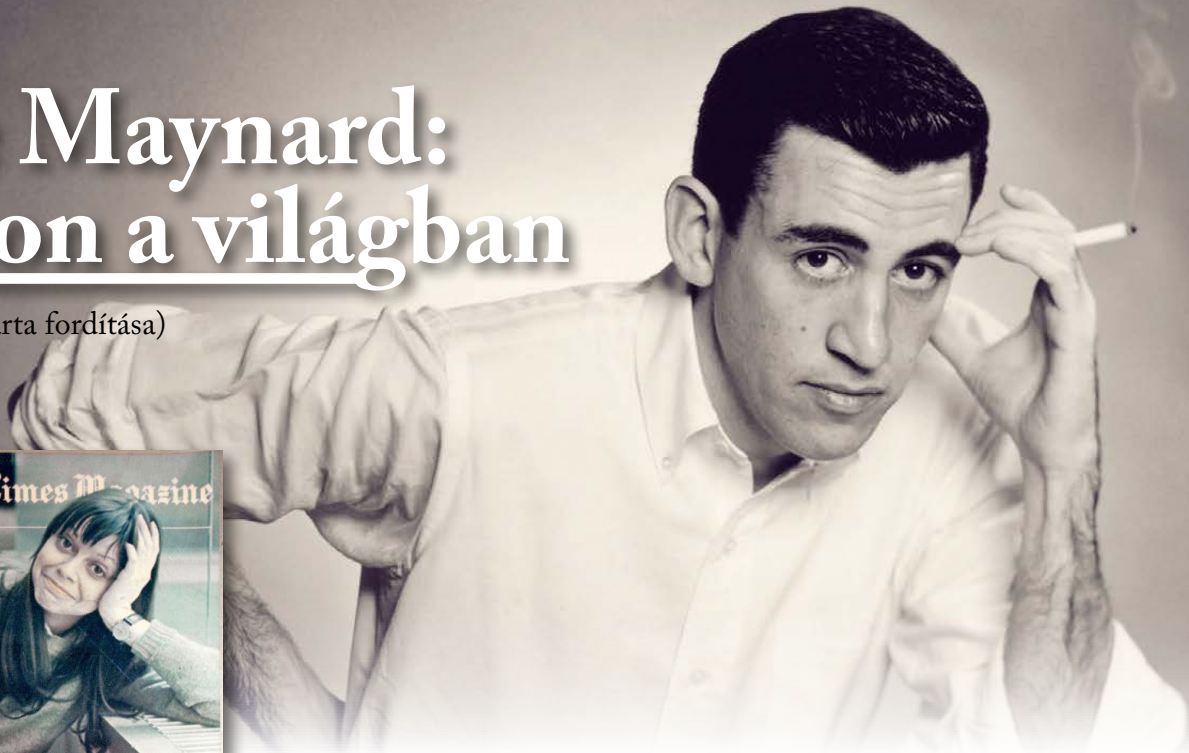
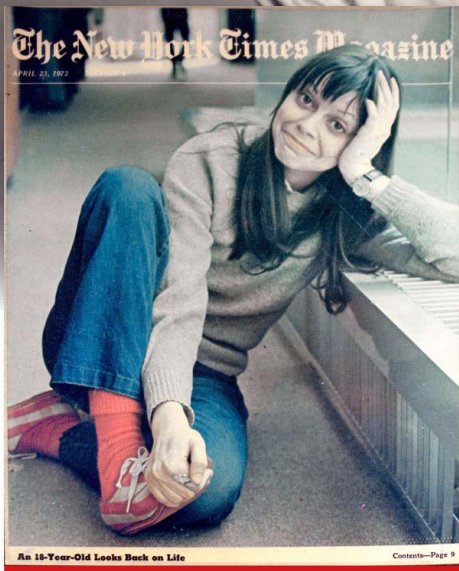
IDŐPONT: szeptember 23., kedd, 18 óra

HELYSZÍN: Puskin mozi – Metropolis Terem (1053 Budapest, Kossuth Lajos u. 18.)

A *Nyárutó* című film vetítését követően közönségtalálkozó keretében Veiszer Alinda beszélget Joyce Maynarddal. Az író ezt követően dedikál is. Jegyek 1000 Ft-os áron a Puskin moziban válthatók.

Joyce Maynard: Otthon a világban

(részlet, Siklós Márta fordítása)

Tizennyolc éves koromban írtam egy cikket, ami megváltoztatta az életemet. A címe ez volt: „Visszatekintés – Egy tizennyolc éves lány az életről”. A *The New York Times Magazine*-ban jelent meg, fényképpel a címlapon. A cikkben arról beszéltem, milyen is volt felnőni a hatvanas években: soraimból sütött a világfájdalom és az elidegenedés. Legszívesebben elmenekülnék a világ elől, a vidék magányába – „Oly csábító a visszavonulás” – írtam.

A cikk után százával kapott levelek között az egyik az elismerés meleg szavai mellett írója azon aggodalmának adott hangot, hogy az elkövetkezendő hónapokban és években csúnyán kihasználhatnak. A levelet J. D. Salinger írta, aki akkor már sok éve élte remeteéletét hegyoldalba épült vidéki házában.

Azon a tavaszon Salinger és én levelezni kezdtünk. Beleszerettem a lapokról

megszólaló hangba, s mikor a tanév véget ért, elmentem meglátogatni. Pár hónap múlva félbehagytam az egyetemet, és Salingerhez költöztem. Majdnem egy évig éltem vele ott, a világtól elzártnak, könyvet írtam, s közben abba a hitbe ringattam magam, hogy – a köztünk lévő harmincöt év ellenére – életünk végéig együtt maradunk.

Nem sokkal azelőtt, hogy könyvem, a *Visszatekintés* a következő tavaszon megjelent, Salinger kiadta az utamat. Én pedig reménytelenül imádtam tovább.

Több mint húsz éven keresztül áhítattal csüngtem egy férfin, aki még csak hallani sem akart rólam. J. D. Salinger számomra valami olyasmit jelentett, amit másnak a vallás. Az, ami közöttünk történt, sok tekintetben jóval azután is formálta az életemet, hogy ő maga kilépett belőle. Csak épp elrejtettem a tapasztalatot, akárcsak a nekem írt leveleit.

Feltett szándékom volt, hogy továbblépjek és éljem a magam életét. Egy hónapra rá, hogy elköltöztem Jerrytől, a *Visszatekintésért* kapott pénzből vettem egy kis házat negyven hold földdel egy zsákutca végén

---

egy faluban, ahol egy lelket sem ismertem. Itt éltem egyedül, majdnem két és fél évig.

Aztán riporterri állást kaptam egy New York-i lapnál. Szerelmes lettem, férjhez mentem. Gyerekünk született, aztán még kettő. A telken csináltattunk egy kis tavat, telenként korcsolyáztunk rajta a holdfényben. A férjem képeket festett, néha rólam is. Aztán egy idő után rólam már nem.

Cikkeket publikáltam és könyveket. Sokat dolgoztam, vittem a gyerekeket iskolába, vacsorát főztem, foci- és baseballmeccsek százait szurkoltam végig. Olvastam a gyerekeimnek és játszottam velük, üldögéltem a parton, és lestem a kobakjukat a vízben. A férjem és én sokat veszekedtünk, és küzdöttünk, hogy együtt maradjunk.

Meghalt az apám. Írtam magazinokba és újságokba, hogy elartsam a családot. Ápoltam anyámat halála előtt, és olyan csúnyán összevesztem a nővéremmel azon, hogy ki vigyázzon rá, hogy képtelen voltam elmenni a temetésére. A férjem és én ugyanazon a héten elváltunk.

Otthagytam a zsákutca végén álló házat. A házon nem volt köztünk vita, de a gyerekekért késhegyig menő harcot vívtunk. Én újra szerelmes lettem, aztán, mikor annak a viszornak vége lett, jöttek más férfiak az életembe. Volt köztük jó választás, a maga idejében legalábbis, és volt köztük nagyon rossz is.

Új otthont teremtettem. Lettek új barátaim, és vesztettem el régieket. Írtam egy újabb könyvet. A fiaim megtanítottak baseballozni. A lányom rózsákat aggatott az ágya fölé, s a maga példáján tanított meg arra, hogyan ölelheti magához egy optimista és reménnyel teli ember az egész világot.

Virágokat ültettem. Lett egy kutyánk. Sok nőtársamat, sőt néhány férfit is megtanítottam süteményt sütni úgy, ahogy anyám tanított meg engem. New Hampshire számos tavát úsztam át, krallozva, ahogy apámtól tanultam.

Betöltöttem a negyvenet. Az egyik könyvem megvették, film lett belőle, s egy darabig kevésbé kellett spórolni a pénzzel. Írtam még egy könyvet. Egyszer-egyszer még mindig úgy elfutott a pulykaméreg valami jelentéktelen apróság miatt, hogy képes voltam a konyhapadlóra zúdítani egy nagy flakon tejet. De már nem olyan gyakran, mint régen.

A fiaim a fejemre nőttek. A lányom már sok olyan dolgot tudott, amit én nem. Eladtam a házat, amit azután vettem, hogy a házasságom felbomlott, az ingóságaink nagy részét kihordtam a kertbe, csaptam egy nagy vásárt, s a gyerekeimmel átköltöztünk Kaliforniába egy kisvárosba, ahol nem ismertünk senkit. Új otthonunk lett, új barátaink. Ennek már két éve.

Minthogy gyakran beleírtam magamat a munkáimba, ezeknek az élményeknek a legtöbbjét papírra vettem már. Az évek során egyre inkább megtanultam, hogy az olvasóimat megtiszteljem az igazsággal. Sok cikk és elbeszélés került ki a kezem alól, ahol olyan tapasztalataimról írok, amelyeket néhányan bizonyára szégyenletesnek vagy szégyellnivalónak találnának. Egy hús-vér asszony történetét szerettem volna elmondani, minden hibájával együtt, és azt reméltem, hogy ezáltal talán mások is kevésbé fogják szégyellni a maguk kimondhatatlannak érzett tévedéseit és titkait.

Nyárutó

Közeledik a nyár vége, a munka ünnepe fullasztó hőséggel köszönt a New Hampshire-i Holton Millsre, ahol a magányos, tizenhárom éves Henry többnyire tévézéssel, olvasással és álmodozással üti el az idejét; egyetlen társasága elvált és érzelmileg labilis anyja. Az ünnepi hétvége előtti csütörtökön azonban egy titokzatos, vérző férfi, Frank kér segítséget Henrytől. A következő öt nap alatt a fiú megismeri az élet legfontosabb leckéit, a féltékenység torokszorító fájdalmát, az árulás erejét, hogy áldozatot kell hoznunk a szereteteinkért – és hogy érdemes várni az igazi szerelemre.

Joyce Maynard regénye, melyet egy tizenhárom éves fiú szemszögéből ismerünk meg, arról szól, mi történik, ha egy szökésben lévő fegyenc és egy depressziós, fásult, a kislfiát egyedül nevelő nő élete keresztezi egymást. Egymásba szerethetnek-e, s vajon van-e jövője egy kapcsolatnak, amely több mint kilátástalan?

„Mindenképpen szerettem volna írni egy olyasfajta szerelmi történetet, ahol két annyira különböző karakter szerelmi történetét mesélem el, mint amilyen az egyedülálló anya és a szökött fegyenc.

A való életben is gyakran kiderül, hogy a jónak látszó emberek valójában egyáltalán nem jók, így aztán adta magát az ötlet, hogy egy olyan főszereplőről írjak Frank személyében, akit a társadalom kivetett magából és börtönbe zárt, mégis ő az igazán jó ember.”

Joyce Maynard

„Bölcs és szívből jövő regény, mely kifinomultan, apró igazságokon keresztül világítja meg az emberi szív titkait.”

BookReporter

„A Nyárutó a szerelem összetett természetéről szól: féltékenységről, árulásról és a szerelemért vállalt kockázatról.”

New York Post

„Sok mindenről szól ez a regény: az újrakezdésről, a szerelemről, a lélek gyógyításáról, a kamasszá válásról, az önbizalomról, az önzésről, a megbocsátásról és az odaadásról.”

Chris (moly.hu)

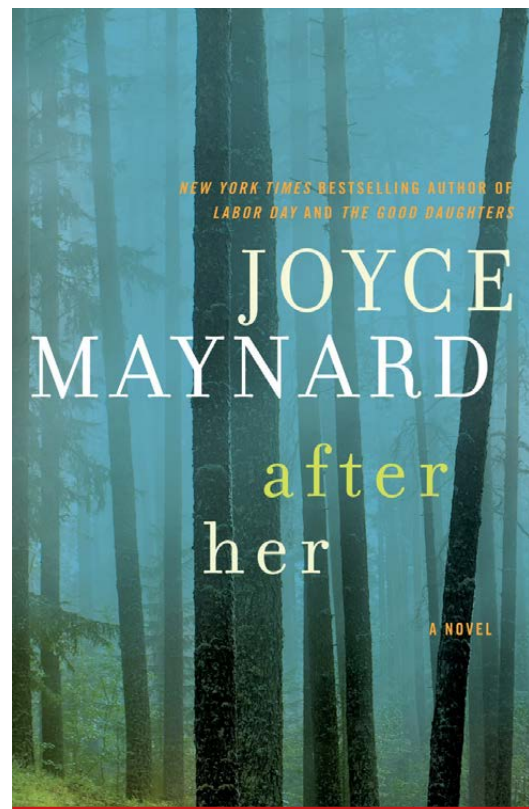
Lány a hegyen

(Eredeti cím: After Her;
várható megjelenés: 2014. november)

1979 nyara. Rachel és húga, Patty előtt ott az egész vakáció, a forró, száraz kaliforniai nyár.

Az ellenállhatatlanul jóképű (és javíthatatlanul csapodár) apa és a megcsalt, összetört szívű anya kisebbik lánya, Patty tizenegy éves. Nyakigláb kiskamasz, aki imád kosárlabdázni, szereti a kutyákat, és bármit megtenne a nővéérért, Rachelért. Rachel szenvedélye az írás; ezernyi történetet talál ki, és meg van győződve arról, hogy olvasni tud mások gondolataiban. Időnként – szándékoltan vagy szándékoltanul – látomások lepik meg. A két testvér, akik szülői felügyelet nélkül ódöngenek egész nap, lemezborítók nézegetésével meg a szomszédok életéről szőtt fantáziákkal ütik agyon az időt. Kedvenc helyük a házuk mögött emelkedő hegyoldal; nem is sejtik, hogy milyen veszélyes helyen játszanak.

Amikor aztán egymás után több fiatal nő is gyilkosság áldozata lesz a környéken, a lányok apjára, a jóképű nyomozóra vár a feladat, hogy elfogja a gyilkost, akit a helybeliek Alkonyi Fojtogatóként emlegetnek. A feladat azonban kifog a detektíven; múlnak a hónapok, újabb fiatal nők válnak áldozattá, és Rachelnek végig kell néznie, ahogy apja tönkremegy a kudarc terhe alatt. A kislány minden addiginál veszélyesebb játékba kezd: önmagát használja csaléteknek, hogy lépre csalhassa a gyilkost. De hiába a jó szándék, terve kudarcba fullad, tettének következményei pedig kettétörök apja karrierjét.

Harminc évvel később Rachel még mindig nem tud szabadulni a kízó gondolattól, hogy a gyilkos szabadlábban van, ezért új stratégiát dolgoz ki az Alkonyi Fojtogató leleplezésére, amivel végre igazságot szolgáltatathat apjának. A terv megvalósítása során aztán egy féltve őrzött családi titokra is fény derül.

A *Lány a hegyen* megírását valós események ihlették. Az 1970-es évek végén a kaliforniai Marin megye lakosságát valóban rettegésben tartotta a Trailside Killernek nevezett sorozatgyilkos, Maynard műve mégis több egyszerű thrillernél: megrendítő, lélegzetelállítóan izgalmas, és bizonyos értelemben mélyen realiztikus családregény, amely nyomon követi egy fiatal lány szexuális ébredését, ártatlanságának elvesztését, bemutatja a testvéréhez való kötődését és az apja iránti rajongását, amely az átélt csalódások ellenére annak haláláig, sőt azon túl sem szűnik meg.

„Több mint harminc évvel ezelőtt történt,
egy júniusi napon, Kaliforniában,
Marin megye hegyei között.
A férfi, két kezében kifeszített zongorahúrt
tartva közeledett felém, azzal a szándékkal,
hogy véget vessen az életemnek. Tizen-
négy éves voltam. Nem én lettem volna
az első, akit a halálba küld. Akkor tudtam
meg, milyen az, amikor az ember belenéz
valakinek a szemébe, és az jut eszébe,
hogy az a szempár az utolsó dolog, amit
életében lát. A húgomnak köszönhetem,
hogy itt vagyok, és elmondhatom, mi történt
aznap. Kétszer volt veszélyben
az életem, mindkétszer a húgom
mentett meg. Én viszont nem tudtam
megmenteni a húgomat.
Ez a kettőnk története.”

Joyce Maynard: *Lány a hegyen*

„Sokkal többről van itt szó, mint egyszerű
krimiről... Maynard figyelmeztet,
hogy biztonságérzetünk mindig illúzió
alapszik, ugyanakkor arra biztat, hogy sose
rettenjünk vissza attól, hogy azzá váljunk,
amivé válni szeretnénk.”

Real Simple

„A *Lány a hegyen* kitűnő regény; a szerző
gyengéd és hozzáértő kézzel kezeli
a kamaszkor témáját, mutatja be az ártat-
lanság korának lezárultát. Hősei hősiések
és esendők, akárcsak mi, mindannyian.
Maynard regényíróként pályájának csú-
csára ért.”

5MinutesforMom.com

JUSZTINGER BRIGITTA
PR-menedzser
jusztinger.brigitta@alexandra.hu

ALEXANDRA KIADÓ
www.alexandrakiado.hu
www.alexandra.hu
kiado@alexandra.hu
72 777 122

